

Република Србија
УПРАВНИ СУД
28 У 9637/16
09.09.2019.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Јасмине Минић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Иваном Гулан Радосављевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужбама тужилаца А.А. из ..., улица ... број ..., Б.Б. из ..., улица ... број ..., В.В. из ..., улица ... број ..., Г.Г. из ..., улица ... број ... и Д.Д. из ..., улица ... број ..., поднетим против туженог Министарства просвете, науке и технолошког развоја Београд, улица Немањина 22-26, ради поништаја решења број 119-01-0067/2016-07/695-1 од 17.06.2016. године, у предмету разрешења чланова школског одбора, у нејавној седници већа, одржаној дана 09.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I СПАЈАЈУ СЕ поступци у предметима Управног суда 28 У 9637/16, 9 У 9639/16, 26 У 9640/16, 25 У 9638/16 и 6 У 9641/16, ради заједничког одлучивања, с тим да ће предмет носити пословни број 28 У 9637/16.

II Тужбе СЕ ОДБИЈАЈУ.

Образложење

Оспореним коначним решењем разрешени су дужности члана Школског одбора Основне школе “Ђ.Ђ.” у Београду са даном 20.06.2016. године: 1) Д.Д., 2) А.А., 3) Е.Е., 4) Ж.Ж., 5) В.В., 6) Б.Б., 7) Г.Г., 8) З.З., 9) И.И..

У тужби тужиоца А.А. из ..., поднетој овом суду дана 01.07.2016. године у предмету 28 У 9637/16, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Навео је да је побијано решење донето ван граница овлашћења, те да је министар супротно Уставу Републике Србије и Закону о Влади донео побијано решење, иако је Влади престао мандат. Даље је навео да је надлежни министар донео предметно решење дана 17.06.2016. године, иако у том тренутку није истекао рок за изјављивање примедби на записник. Истакао је да је вршилац дужности директора Ј.Ј. била присутна на седници школског одбора одржаној дана 07.06.2016. године, али да је, и поред тога, на записнику о ванредном инспекцијском надзору изјавила да нема доказа да је поменута седница одржана. Такође, истакао је да садржина побијаног решења није у складу са Законом о општем управном поступку и не садржи све елементе прописане чланом 199. Закона. Предложио је да суд донесе пресуду којом ће усвојити тужбу и поништити решење туженог органа као незаконито.

У тужби поднетој овом суду дана 01.07.2016. године, против истог оспореног решења туженог органа, која је заведена у предмету 9 У 9639/16, тужилац Б.Б. је поновио наводе и предлоге садржане у тужби у предмету У 9637/16.

У тужби поднетој 01.07.2016. године овом суду, против истог оспореног решења туженог органа, која је заведена у предмету 26 У 9640/16, тужиља В.В. је поновила наводе и предлоге садржане у тужби у предмету У 9637/16.

У тужби поднетој 01.07.2016. године овом суду, против истог оспореног решења туженог органа, која је заведена у предмету 25 У 9638/16 тужиља Г.Г. је поновила наводе и предлоге садржане у тужби у предмету У 9637/16.

У тужби поднетој 01.07.2016. године овом суду, против истог оспореног решења туженог органа, која је заведена у предмету 6 У 9641/16, тужиља Д.Д. је поновила наводе и предлоге садржане у тужби у предмету У 9637/16.

У одговору на тужбе, тужени орган је остао при разлозима образложења оспореног решења. Навео је да је, у смислу члана 128. Устава Републике Србије и члана 17. Закона о Влади, министар био овлашћен за доношење оспореног решења те да разрешење органа управљања и именовање привременог органа управљања установе представља текући посао министра који он обавља на основу Закона о основама система образовања и васпитања, у склопу којег уводи привремене мере у установу, што је било неопходно како би се омогућило несметано обављање делатности установе. Навео је да су неосноване тврдње везане за ускраћивање тужиоцима и осталим члановима органа управљања права да изјаве примедбу на записник, будући да чланови органа управљања немају права на подношење примедбе а осим тога, протек рока за подношење примедбе директора установе на записник, и решавање инспектора по примедби, нису прописани као претходни услов за предузимање привремене мере, нити улагање примедбе одлаже предузимање мере у установи од стране надлежног органа, у овом случају министра. Такође је истакао да оспорено решење садржи све елементе прописане чланом 196. Закона о општем управном поступку. С тим у вези, предложио је да суд донесе пресуду којом ће одбити као тужбе неосноване.

Управни суд је спојио поступке у предметима овог суда 9 У 9639/16, 26 У 9640/16, 25 У 9638/16 и 6 У 9641/16 поступку у предмету 28 У 9637/16, јер се тужбама тражи поништај истог коначног управног акта туженог органа, на основу одредбе члана 328. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 72/11...87/18), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09), а ради заједничког расправљања и доношења јединствене одлуке под пословним бројем 28 У 9637/16.

Након оцене навода тужби, одговора на тужбе, као и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужби у смислу члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је нашао да су тужбе неосноване.

Из образложења оспореног решења и стања у списима предмета произлази да

је просветни инспектор Секретаријата за образовање и дечију заштиту Града Београда дана 06.06.2016. године извршило надзор у Основној школи “Б.Ђ.” у ..., у складу са чланом 146. став 2, чланом 147. и 148. ст. 4, 6. и 7. Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, бр. 72/09...68/15) и Закона о инспекцијском надзору (“Службени гласник РС”, број 36/15), о чему је сачињен записник број 614-936/2016 од 13.06.2016. године. Том приликом је утврђено да Школски одбор није одржао своју седницу заказану за 02.06.2016. године и 07.06.2016. године, није одлучио о формирању Комисије за примопредају дужности в.д. директора, није одлучио о праву в.д. директора, односно да су чланови Школског одбора својим несавесним радом онемогућили рад школског одбора не обављајући послове из своје надлежности прописане чланом 57. Закона о основама система образовања и васпитања. Просветна инспекција Секретаријата за образовање и дечију заштиту града Београда доставила је министру записник о инспекцијском надзору од 13.06.2016. године ради предузимања мера из његове надлежности, те је министар, налазећи да су испуњени услови из члана 35. став 2. тачка 3. Закона о основама система образовања и васпитања, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 35. став 2. тачка Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, број 72/09 ... 68/15) прописано је да када установа, чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, не поступи у датом року по налогу органа из става 1. овог члана, односно када орган управљања не обавља послове из своје надлежности, Министарство предузима једну од следећих привремених мера: 1) разрешава орган управљања и именује привремени орган управљања; 2) разрешава директора и поставља вршиоца дужности директора; 3) разрешава орган управљања и директора и именује привремени орган управљања и поставља вршиоца дужности директора.

Имајући у виду све напред наведено, правилно је, по оцени суда, тужени орган одлучио оспореним решењем на основу члана 35. став 2. тачка 1. Закона о основама система образовања и васпитања, јер је у поступку који је претходио његовом доношењу утврђено и записнички констатовано да Школски одбор Основне школе “Б.Ђ.” у ... као орган управљања, не обавља послове из своје надлежности у складу са одредбама Закона о основама система образовања и васпитања.

Суд је ценио наводе тужбе да министар није био овлашћен за доношење оспореног решења, па је нашао да су исти неосновани. Наиме, чланом 128. Устава Републике Србије (“Сл. гласник РС”, бр. 98/2006), прописано је да Влада којој је престао мандат може да врши само послове одређене законом до избора нове Владе, а чланом 17. Закона о Влади (“Сл. гласник РС”, бр. 55/2005...44/2014), прописано је да Влада којој је престао мандат може вршити само текуће послове и не може предлагати Народној скупштини законе и друге опште акте, нити доносити прописе, изузев ако је њихово доношење везано за законски рок или то налажу потребе државе, интереси одбране или природна, привредна или техничка несрећа. Разрешење органа управљања установе, у конкретном случају основне школе, по налажењу Управног суда, представља текући посао министра који он обавља на основу Закона о основама система образовања и васпитања, уводећи привремену меру, што је било неопходно како би се омогућило несметано обављање делатности установе. Супротно наводима тужбе, Министар није ускратио члановима Школског одбора право да изјаве примедбу на записник тиме што је решење донео пре истека рока за изјављивање примедбе, будући да, у смислу члана 35. Закона о основама система образовања и васпитања, протек рока за подношење евентуалне примедбе директора установе на записник, нити решавање

инспектора по примедби, није прописано као претходни услов за предузимање привремене мере. Чланом 148. став 8. истог Закона прописано је да на записник просветног инспектора, директор установе има право да стави примедбу у року од најмање три дана од пријема записника. Наведеном одредбом није прописано да улагање примедбе одлаже предузимање мере у установи од стране надлежног органа, у овом случају министра, а примедбу на записник има право да стави директор установе у року од најмање три дана од пријема записника, што вршилац дужности директора, која је на основу закона једина овлашћена за улагање приговора, у смислу члана 61. став 6. Закона (права, обавезе и одговорности директора установе односе се и на вршиоца дужности директора), није учинила. Такође, доношењем решења није учињена повреда одредаба члана 196. Закона о општем управном поступку, будући да оспорено решење садржи све саставне делове прописане наведеним чланом и утврђено чињенично стање.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да исти не утичу на законитост оспореног решења.

Са изложеног, како није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 09.09.2019. године, 28 У 9637/16

Записничар
Ивана Гулан Радосављевић,с.р.

Председник већа- судија
Весна Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ